

Dopis od biskupa z Bangladéše (poděkování za pomoc všem štědrým dárcům skrze PMDD v ČR):

Na konci roku 2007, v oblasti Mymensinghské katolické diecéze (16 448 km²) v Bangladéši, žije 18 milionů obyvatel, z toho je katolíků okolo 74 000 (98% z nich z kmenů Garo-Mandi).

Ačkoli finanční pomoc tohoto projektu je určena především dětem z kmenů Garo-Mandi, taktéž přispívá dětem z dalších kmenů (Hajongs, Khotrios, Mandais atd.), muslimům a hindům, kteří navštěvují 153 katolických základních škol v diecézi. Například z 11 247 zapsaných dětí v roce 2007 v našich základních školách bylo 7 482 křesťanů, 3 121 muslimů a 644 hindů.

Tyto děti převážně pocházejí z velmi chudých a stále poměrně velkých rodin. Kvůli zdejší vysoké míře úmrtnosti asi 10 procent těchto mladých lidí ztratilo jednoho nebo oba rodiče.

Pomoc jde hlavně dětem v našich 153 základních školách (především na výuku, výživu, zdravotnické programy, školní materiály), ale i na programy pro asistenci nezletilým dětem a matkám. Pro děti do 14 let nemáme od bangladéšské vlády prakticky žádnou pomoc.

Průměrná rodina v Mymensinghské diecézi má příjem v hotovosti okolo 1 500 bangladéšských taka (BDT) měsíčně (okolo 400 Kč).

Rýže je naše základní jídlo a je nyní velice drahá, přibližně 5,50 Kč za kilogram. Odhadoval bych, že když zdejší rodina může vydat 3,60 Kč denně za jídlo pro jedno dítě, patří mezi šťastné! Takže jakékoli doplňkové jídlo, zdravotní pomoc, školní zásoby atd., které Papežské misijní dílo dětí může poskytnout, může doslova udělat změnu mezi umíráním v časném věku a přežitím ve slušných podmínkách se získáním výuky!

Situace ve školách pro malé a větší děti:

Naše základní školy jsou z větší části plechové chatrče s pouze jedním nebo dvěma učiteli pro všechny děti v pěti ročnících. Dostupnost základních škol v sousedství dětských domovů se liší farnost od farnosti. Máme v diecézi tři katolické střední školy (dvě ve farnosti Jalchatra a jednu ve farnosti Baromari) s celkovým zápisem jenom 205 žáků v roce 2006, a osm farních středních škol (třídy od šesté do desáté), které v roce 2006 měly zapsáno 3 453 žáků. Některé z našich katolických dětí navštěvují bangladéšské státní základní a střední školy, ale tyto školy mají obecně poměrně nízké standardy a nejsou dobře vybaveny.

Co se stane po ukončení základní školy:

Zhruba jedna třetina dětí pokračuje ve studiu na našich středních katolických školách a jenom pár set z nich složí po desátém ročníku zkoušky pro obdržení Senior secondary certificate. Pouze menší část jde studovat na univerzitu. Pochybují, že zde v diecézi je více než dvacet studentů ročně, kteří získají vysokoškolský diplom. Ti jsou pak zaměstnáni nevládními organizacemi jako Caritas nebo Worldvision. A jen málokdo dojde ke studiu lékařství, práva, účetnictví nebo jiné profese. Tento stav se postupně zlepšuje, ale je to vskutku namáhavá bitva! Někteří z těch, co nedokončí střední školu, obdrží školní odborný výcvik. Ostatní se vrací zpět k živobytí v zemědělství nebo zkouší získat práci v textilních či jiných továrnách v Dhace a jiných městech.

Typická práce pro rodiče těchto chudých dětí:

Typickou prací pro muže i pro ženy bylo až donedávna zemědělství. Pro ženy též péče o domácnost. V dnešní době mladší generace houfně směřuje do velkých měst, aby získala lépe placenou práci v textilních továrnách, v bezpečnostních službách, salónech krásy a jinde.

Proč je nezbytné pomáhat těmto dětem:

Bez pomoci poskytované štědrými dárci z České republiky by naše děti byly zbaveny jediné možnosti na zlepšení svých životů. Základní křivka gramotnosti místních dětí v Mymensinghské diecézi se blíží 90 procentům, oproti přibližně 30 procentům u celé populace. Pomoc, kterou nám poskytnete, způsobuje obrovský rozdíl.

Biskup Ponen Paul Kubi, CSC